

Màrius Serra

El Pau que jo idolatro

Pau és un nom que ha fet fortuna en les últimes dècades. Mon àvia Paula es feia dir Pauleta a Vilanova i Paulina a Barcelona perquè no li diguessin que era una paula, que en la seva època era com dir una bleda assolellada. En masculí, ser un pau no era gaire millor. Volia dir talòs, maldestre, encantat. Si, a més, el Pau en qüestió era espigat, l'insultaven dient-li que era més alt que un sant Pau. Tot això va canviar fa molts anys, tal com ho demostra la figura colossal de Pau Gasol. La coincidència amb la reivindicació pacifista i el canvi de referents ha transformat Pau en un nom de ressons positius. En aquest gener ple de derbis entre periquitos i culers, ha emergit un altre Pau, el porter gironí de l'Espanyol que va voler emular Stòixkhov el dia de Reis i va trepitjar el turmell de Leo Messi com qui pitja l'accelerador. Ben segur que Pau Lòpez estarà sota els focus aquest dimecres, però la intenció d'aquesta columna és enfocar un altre Pau que ho estarà el divendres 15 de forma més modesta. Es tracta de Pau Alonso i Anglada, gracienc instal·lat des de fa dècades a l'Empordà, i concretament al servei de policia local de l'Ajuntament de Roses.

Aquest divendres 15 és l'aniversari de Pau Alonso i el seu nom sortirà a gairebé tots els diaris catalans. Els lectors l'hauran de buscar a les graelles dels mots encruats, inclosos els que en Fortuny i jo publiquem aquí a *La Vanguardia*, però hi sortirà. Aquesta omnipresència transversal se la va guanyar el 13 de desembre passat al Festival Dau que es va celebrar a la Fàbrica Fabra i Coats. Pau Alonso es va proclamar guanyador del 3r Torneig contra rellotge de Mots Encruats, en la modalitat difícil (Crucifiqui'ls), i aquest era un dels premis. Mentre un grup de mortals resolva la modalitat fàcil (Crucifaci'ls), divuit ments privilegiades s'enfrontaven a un quadern amb vuit graelles: les dues de *La Vanguardia* i les de Miquel Sesé (*El Punt Avui*), Anna Maria Genís, Marc Isern i Jep Ferret (*El Periódico*), senyor Ventura (*Ara*) i Pau Vidal (*El País*). Tenien una hora per intentar completar-les i cada lletra encertada els donava un punt, més un plus variable per acabar cada graella. Pau Alonso només va fallar una lletra de l'encreuat d'Anna Maria Genís. Va respondre NOMINI a "designi per a un càrrec" quan era NOMENI (la horitzontal "tauletes dels escriptors romans" havia de ser TABEL·LES i no TABIL·LES). Com que encara li va sobrar temps i va pensar que si els repassava tots tindria la temptació de canviar alguna cosa, per exhaurir l'hora es va dedicar a resoldre sudokus. Naturalment del nivell difícil. Divendres els crucigramaires li retrem homenatge.

Com que encara li va sobrar temps, per exhaurir l'hora es va dedicar a resoldre sudokus, naturalment del nivell difícil

---

ca Fabra i Coats. Pau Alonso es va proclamar guanyador del 3r Torneig contra rellotge de Mots Encruats, en la modalitat difícil (Crucifiqui'ls), i aquest era un dels premis. Mentre un grup de mortals resolva la modalitat fàcil (Crucifaci'ls), divuit ments privilegiades s'enfrontaven a un quadern amb vuit graelles: les dues de *La Vanguardia* i les de Miquel Sesé (*El Punt Avui*), Anna Maria Genís, Marc Isern i Jep Ferret (*El Periódico*), senyor Ventura (*Ara*) i Pau Vidal (*El País*). Tenien una hora per intentar completar-les i cada lletra encertada els donava un punt, més un plus variable per acabar cada graella. Pau Alonso només va fallar una lletra de l'encreuat d'Anna Maria Genís. Va respondre NOMINI a "designi per a un càrrec" quan era NOMENI (la horitzontal "tauletes dels escriptors romans" havia de ser TABEL·LES i no TABIL·LES). Com que encara li va sobrar temps i va pensar que si els repassava tots tindria la temptació de canviar alguna cosa, per exhaurir l'hora es va dedicar a resoldre sudokus. Naturalment del nivell difícil. Divendres els crucigramaires li retrem homenatge.

ca Fabra i Coats. Pau Alonso es va proclamar guanyador del 3r Torneig contra rellotge de Mots Encruats, en la modalitat difícil (Crucifiqui'ls), i aquest era un dels premis. Mentre un grup de mortals resolva la modalitat fàcil (Crucifaci'ls), divuit ments privilegiades s'enfrontaven a un quadern amb vuit graelles: les dues de *La Vanguardia* i les de Miquel Sesé (*El Punt Avui*), Anna Maria Genís, Marc Isern i Jep Ferret (*El Periódico*), senyor Ventura (*Ara*) i Pau Vidal (*El País*). Tenien una hora per intentar completar-les i cada lletra encertada els donava un punt, més un plus variable per acabar cada graella. Pau Alonso només va fallar una lletra de l'encreuat d'Anna Maria Genís. Va respondre NOMINI a "designi per a un càrrec" quan era NOMENI (la horitzontal "tauletes dels escriptors romans" havia de ser TABEL·LES i no TABIL·LES). Com que encara li va sobrar temps i va pensar que si els repassava tots tindria la temptació de canviar alguna cosa, per exhaurir l'hora es va dedicar a resoldre sudokus. Naturalment del nivell difícil. Divendres els crucigramaires li retrem homenatge.